

[Aase Olesen]

og afgiftsudvalget den 24. maj 1984, da dette forslag var til behandling i skatte- og afgiftsudvalget:

»Det radikale venstre vender sig generelt mod den udvikling i lovgivningen, der betyder, at ugifte samboende efterhånden får flere og flere af de økonomiske fordele, som følger af ægteskabs indgåelse, samtidig med at de fortsat friholdes for de økonomiske ulemper (f.eks. sambeskatning og gensidig forsørgelsespligt), som følger af at gifte sig.«

Jeg synes fortsat ikke, at SF har løst et af de allervæsentligste problemer i denne sammenhæng, nemlig at definere husstandsbegrebet, og det er helt oplagt, at man selvfølgelig ikke bare kan henvise til lejeloven. Her er der tale om nogle helt andre, modstridende interesser, når der bliver tale om et dødsfald, så det synes jeg fortsat simpelt hen er for dårligt.

Men jeg vil gerne minde om, at når vi vender os mod en lempelse af arveafgiften for ugifte samboende, så gælder det ikke den gruppe af samlevende, som er forhindret i at gifte sig. Det har vi fremført gentagne gange også i ægteskabsudvalgets betænkning nr. 8 og nr. 9, og jeg må derfor sige, at når hr. Rahbæk Møller i dagspressen skriver læserbreve om, at det radikale venstre er modstander af at lempe arveafgiften for homoseksuelle par, så taler han i bedste fald af uvidenhed og i værste fald mod bedre vidende.

Jeg skal minde om, at det var det radikale venstre, der sidste år fremsatte forslag om, at to samlevende af samme køn skulle have mulighed for at lade sig registrere med alle de virkninger, ægteskabet har, både økonomisk positive og økonomisk negative. Det er fortsat vores holdning, og derfor må jeg bede om, at man ikke fremtidig kører frem med den slags påstande i pressen.

Lenger (VS):

Efter at have hørt de tre foregående ordførere synes jeg egentlig, det er påfaldende, at i det omfang, vi overhovedet oplever det, man kunne kalde borgerlig fordomsfrihed, skal det efterhånden søges i det konservative folkeparti og ikke i Danmarks liberale parti, venstre eller i det radikale venstre.

Forslaget er i virkeligheden en delvis tilpasning til en ændret moral, som har fundet sted over nogle år. Flere og flere bor papir-

løst sammen, men selv om der kun er papiret til forskel, behandles de anderledes, hvis den ene part dør, medens forholdet fortsat består.

VS kan støtte principperne i SFs forslag, som vi også kunne det, da det var til behandling 10. april sidste år. Siden 10. april er der sket en væsentlig ting, som jeg gerne vil trække frem. Det er ikke betænkningen, jeg mener, derimod at det nu ser ud, som om der bliver mulighed for fælles forældremyndighed for ugifte. Det betyder, at en af de væsentligste motivationer til at indgå ægteskab falder bort. Ægteskabet bliver ikke mere en forudsætning for fælles forældremyndighed. Det vil sige, at beslutningen om at indgå ægteskab bliver mere reel, for der bliver et uvedkommende element mindre at inddrage i overvejelserne. Det vil formentlig føre til, at færre indgår ægteskab, med det resultat at arvereglerne for papirløse bliver af større betydning for flere. Nu er der allerede mere end 10 pct. Det tal kan blive højere, og derfor bliver forslaget altså endnu mere relevant, end det var, sidst det blev diskuteret.

Arvemulighederne er ikke noget, vi holder af i VS, og derfor er det helt afgørende for vores tilslutning, at der er et loft i forslaget. Reglerne skal nemlig ikke kunne bruges til at overføre store formuer til lav arveafgift. De må kun sigte mod de situationer, hvor fælles indbo og fælles rammer for samlivet i modsat fald ville risikere at blive brudt op.

Det groteske er, at SF med den sympatiske intention at ligestille alligevel ender i et lovforslag, der fortsat indebærer forskelsbehandling, ikke blot i, at skalaen for livsarvinger nu skal anvendes. Jeg tænker på 2 års kravet, som jo ikke gælder for ægteskaber. 2 års kravet vil vi meget gerne undgå. Hvorfor skal netop papirløse dokumentere større stabilitet end ægtepar? Hvorfor skal to personer af samme køn dokumentere større stabilitet i alle tilfælde, når to personer af modsat køn kun skal gøre det i nogle tilfælde? »Af tekniske grunde«, svarede hr. Rahbæk Møller sidste år, for et papirløst forhold kan ikke defineres, og det har han ret i. Men så er det vores opfattelse, at vi må overlade det til de pågældendes erklæring, ligesom et ægteskab for så vidt også kun i formel betydning i forhold til arvereglerne er en erklæring. Sådan vil VS foretrække det, men vi støtter naturligvis også forslaget, sådan som det ligger,